

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 14 d'octubre de 2009. Comença la sessió a les 10 hores i 52 minuts. Presideix la presidenta de les Corts Valencianes, senyora María Milagrosa Martínez Navarro. Sessió plenària número 53. Primera reunió.

La senyora presidenta:

Sí, señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

En la sessió del debat de política general, vosté, aplicant correctament l'article 69.2, va cridar l'atenció a este diputat sobre la puntualitat a les Corts Valencianes. A mi m'agradaria que s'aplicara de la mateixa manera, amb objectivitat i neutralitat, per a tots els diputats d'esta cambra, perquè portem més de vint-i-cinc minuts de retard respecte a l'hora fixada per a començar este ple.

La senyora presidenta:

Muchas gracias por su puntualización.
Y continuamos con el pleno.
Buenos días a todos, señores diputados.
S'obri la sessió.

Dictamen de la Comissió d'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre la situació de compatibilitat de diputats i diputades membres de Les Corts

La senyora presidenta:

Primer punt de l'ordre del dia: dictamen de la Comisión del Estatuto de los Diputados y las Diputadas sobre la situación de compatibilidad de diputados y diputadas miembros de Les Corts.

Por parte de la secretaria primera, se va a dar lectura a la resolución de la comisión.

La senyora secretària primera:

Gracias, señora presidenta.

«La Comisión del Estatuto de los Diputados, en su reunión celebrada el día 17 de septiembre de 2009, de acuerdo con lo establecido en los artículos 22 y 47 del Reglamento de las Corts Valencianes, i en la resolució de la presidència de Les Corts 4/III, de 16 de juny de 1995, ha acordado elevar al pleno la resolució sobre incompatibilidades del ilustre señor diputado Manuel Mata Gómez y de las ilustres señoras diputadas María Teresa Parra Almiñana y Marga Sanz Alonso, en el sentido de no considerar a ninguno de ellos en situación de incompatibilidad parlamentaria, de acuerdo con el ordenamiento jurídico vigente.

Palau de les Corts Valencianes. València, 17 de setembre de 2009.»

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora secretaria.

Señores diputados, vamos a proceder a la votación. Comienza la votación. Votos a favor, 89. Queda aprobado el dictamen de la comisión.

Proposició de llei de reforma dels articles 7 i 10 de la Llei 13/2004, de 27 de desembre, de caça de la Comunitat Valenciana. Criteri del Consell

La senyora presidenta:

Pasamos al segundo punto del orden del día: toma en consideración de la Proposición de ley de reforma de los artículos 7 y 10 de la Ley 13/2004, de 27 de diciembre, de caza de la Comunidad Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Popular. Criterio del Consell.

En primer lugar, el secretario segundo da lectura al criterio del Consell.

El senyor secretari segon:

Gràcies, senyora presidenta.

«Paula Sánchez de León Guardiola, consellera de Justicia i Administracions Públiques, secretària del Consell per substitució, certifique que el Consell, en la reunió del 24 de juliol de 2009, va adoptar l'acord següent:

»El Grup Parlamentari Popular ha presentat davant Les Corts la proposició de llei de reforma dels articles 7 i 10 de la Llei 13/2004, de 27 de desembre, de La Generalitat, de caça de la Comunitat Valenciana, l'admissió a tràmit de la qual ha sigut acordada per la Mesa de Les Corts en la reunió del dia 16 de juny de 2009.

»D'acord amb el que preveu l'article 125.2 del Reglament de Les Corts, el Consell fa constar el següent:

»La proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular pretén incorporar a la Llei de caça de la Comunitat Valenciana un reconeixement exprés del mètode del parany com a modalitat de caça tradicional valenciana, i exigeix que per a la pràctica d'aquest s'acrediten, en la forma que es determine reglamentàriament, els coneixements i la capacitat adequats per a assegurar el compliment de les condicions i límits que la mateixa llei estableix per a garantir la conservació de les espècies.

»D'aquesta manera, com assenyalava l'exposició de motius de la proposició de llei, el que pretén el grup parlamentari proponent és que s'establisca a la Comunitat Valenciana una regulació legal del parany no per a recuperar amb fidelitat arqueològica l'antiga tradició de fa segles, sinó per a regular l'activitat tradicional i les incorporacions evolutives del pas del temps, com també per a fer-la compatible amb la normativa actual, tant a la Directiva 79/409 de la Comunitat Europea, relativa a la conservació de les aus silvestres, com a la llei bàsica estatal 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

»La caça amb parany disposa d'una llarga tradició a la Comunitat Valenciana. La Carta Pobla de San Mateu, de l'any 1237, és el primer document històric que data l'origen d'aquesta pràctica tradicional de caça a la província de Castelló. I no sols és un costum que ha perviscut a través dels segles, sinó que es tracta a més d'una activitat que gaudeix d'un enorme arrelament popular a la Comunitat Valenciana. Per tant, la caracterització legal com a modalitat de caça tradicional suposa reconèixer una realitat social, possibilitar que s'exercite de forma regulada i controlada i donar una via adequada a la pervivència d'una part significativa del patrimoni cultural dels valencians.

»No obstant això, fins i tot sent indubtablement legítim i desitjable procurar la major satisfacció possibles a les demandes socials i conservar una tradició com el parany, també cal assegurar que la realització d'aquest objectiu siga sempre compatible amb el conjunt de l'ordenament jurídic i, en particular, amb les necessitats de protecció del medi ambient i conservació de les espècies.

»En aquest sentit, la proposició de llei preveu garanties adequades, ja que sotmet l'exercici de la caça amb parany al compliment d'unes condicions i uns requisits que seran regulats reglamentàriament, i que han d'incloure l'exigència d'unes proves d'aptitud i coneixements suficients per a assegurar que la seua pràctica tinga sempre el caràcter selectiu, limitat i prudent que imposa la llei.

»A la Comunitat Valenciana s'han realitzat en els últims anys, amb les autoritzacions administratives i els controls pertinents, estudis científics i tècnics dirigits a acreditar la possibilitat de dur a terme aquesta pràctica de forma selectiva i no massiva cinegètica.

»Sobre això, cal recordar que la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea subratlla la importància d'emprar la millor informació científica disponible com a base per a posar en pràctica la Directiva 79/409, del Consell, relativa a la conservació de les aus silvestres, i que el document orientatiu sobre la caça, de conformitat amb la Directiva 79/409, del Consell, relativa a la conservació de les aus silvestres, publicat per la Comissió Europea al febrer del 2008, assenyalava que el concepte d'utilització raonable dels recursos naturals implica un coneixement i una capacitat adequats.

»Per tant, cal entendre que la proposició de llei conté determinacions suficients i adequades perquè la pràctica d'aquest mètode tradicional de caça s'efectue amb la incorporació de les millores que ofereix el desenvolupament científic i tècnic, la qual cosa permet afirmar que l'aplicació de la nova regulació que es proposa pot fer possible la conciliació de la caça amb parany amb el respecte a la normativa europea.

»Per tot això, a l'efecte del que preveu l'article 125.2 del Reglament de Les Corts, i a proposta del conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, el Consell acorda:

»Manifestar el seu criteri quant a la presa en consideració de la Proposició de llei de reforma dels articles 7 i 10 de la Llei 13/2004, de 27 de desembre, de La Generalitat, de caça de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

»Perquè conste i tinga l'efecte corresponent, expedisc la present certificació a València, el 24 de juliol de 2009.»

Això és tot, presidenta.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, secretario.

Ahora pasamos..., para el turno a favor, tiene la palabra la ilustre diputada señora Marina Albiol. ¡Ah!, perdón. Tiene la palabra el ilustre diputado señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, diputats, diputades.

Bon dia a tots els paranyers que, en este dia històric per a les tradicions de la nostra comunitat, ens acompanyen.

Els tres punts, per decisió del grups parlamentaris, s'han agrupat només en una intervenció, perquè l'article 135 del Reglament de Les Corts preveu el procediment de la tramitació d'un projecte o proposició de llei de lectura única quan la naturalesa de la proposició de llei així ho aconselle i la simplicitat en la seua formulació ho permeta.

I pensem que aquesta proposició de llei de la reforma dels articles 7 i 10 reuneix aquests requisits i, per tant, ho presentem per lectura única.

La intenció del Partit Popular al promoure una proposició de llei com la d'avui és molt clara, i es pot dir d'una forma molt simple: resoldre d'una vegada per sempre la prohibició que hi ha en estos moments que impedis als paranyers la pràctica de la caça del parany.

El Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular proposa la modificació de la llei de caça avalats per estudis i informes. Estudis i informes que ens reforcen en el ferm convenciment que tenim que la modificació que avui presentem, en la línia del que han anat demanant des de fa molt de temps els paranyers, permet perfectament la regulació legal del parany com a un mètode tradicional de caça perfectament compatible amb la protecció del medi ambient, incorporant, i naturalment també compaginant, el que és una caça tradicional, que representa la nostra història, la nostra cultura i les nostres tradicions, amb els condicionants més rigorosos que asseguren que esta caça és respectuosa amb la legislació.

I per este motiu presentem aquesta modificació que plantejem, perquè pensem que és completament compatible tant amb la Directiva Europea 79/409 com, naturalment, amb la llei orgànica espanyola, l'estatal, 42/2007.

Des del Grup Parlamentari Popular no podem entendre la caça del parany si no és de la manera que propugnem en la nostra proposició, amb una regulació de forma selectiva i ajustada a la normativa europea i estatal, amb tot, amb tot l'aval jurídic, del costat, naturalment, dels qui han patit els diversos avatars pels quals ha travessat la caça del parany en esta reivindicació històrica, pràcticament més de vint anys, per a legalitzar una tradició arrelada a la nostra comunitat, com és la caça del parany.

És perfectament compatible la caça tradicional amb la protecció del medi ambient. I això no és una afirmació gratuïta, està contrastada amb els resultats i les conclusions dels estudis duts a terme en els paranyes científics que s'han posat en marxa en estos darrers anys, i que han sigut una base fonamental que permet millorar les tècniques de caça selectiva i tradicional i que representa, naturalment, com diem moltes vegades, esta caça tradicional tan arrelada a la nostra comunitat.

La decisió de modificar la llei per a traure la prohibició del parany no sols és per a assegurar la pervivència patrimonial cultural dels valencians, que per si només ja és molt important, no només és pel seu caràcter històric d'esta manera de caça, d'esta forma de caça —que cal recordar, com dia el dictamen del Consell, que ja en la Carta de Poblament de Sant Mateu, en l'any 1237, ja se marca, ja s'arplega de forma explícita aquesta modalitat de caça—, sinó que la decisió de modificar la llei per a traure la prohibició, com dia, no sols és per a reconèixer una realitat social perfectament arrelada, sinó —i és el més important i decisiu— és per a possibilitar l'exercici d'este tipus de caça de forma controlada, prudent i selectiva i assegurar la pervivència de tota la resta.

Als antiparanyers, a aquelles persones que estan en contra d'aquesta regulació, no els interessa conèixer la introducció de l'ús efectiu de substàncies ecològiques, substàncies innòcues, que permeten perfectament l'alliberament de les aus que resulten atrapades accidentalment.

Tampoc els interessa l'establiment d'una quota màxima de captures ajustada al dret europeu de xicotetes quantitats. No els interessa que es done a conèixer que la modificació de llei exigirà, com dia el dictamen, als paranyers tindre els

coneixements i la capacitat necessària per a poder caçar, amb la qual cosa s'assegura el caràcter selectiu, no massiu, d'este mètode tradicional de caça.

Als antiparanyos tampoc els interessa ni els certificats ni els avals dels estudis realitzats en estos darrers anys en els paranyos científics que han estat autoritzats. I, d'acord amb les restriccions i limitacions establides en el futur decret o reglament, es convertix en un mètode o una forma de captura totalment selectiu.

La captura de tords pel mètode del parany és un costum ancestral, lligat a les nostres terres, una tradició secular que conjuga la labor agrícola, l'atenció dels arbres i la supervivència de múltiples elements etnogràfics, tradicionals, que així ho afirmen. És una activitat serena, una activitat culta, una activitat metòdica i arrelada al món rural, com les gents, com les persones que així ho practiquen.

No puc comprendre els que es presenten a l'opinió pública com que la pràctica d'esta caça –que és tradicional–, esta caça la presenten com a ruïna, fins i tot, com a cruel, criminalitzant sense més els seus practicants, que no són, ni altra cosa, que persones normals amb una afició a este tipus de caça. No volen –els que estan en contra– ni tan sols valorar que el parany pot estar ben regulat i ser legal, que és el que, en definitiva, avui pretenem.

A les persones que estan en contra de la regulació del parany no els servixen les conclusions dels estudis científics realitzats, estudis rigorosos que ells han intentat sempre boicotejar i desacreditar en nombroses ocasions i durant molts anys. Són els estudis realitzats per l'Institut Mediterrani del Patrimoni Cinegètic i Faunístic, institut francès, al front del qual està el seu director, Jean Claude Ricci, un altament reconegut i valorat, un científic valorat en tot Europa, que presenten conclusions clares i determinants, però que, naturalment, els ecologistes més radicals no reconeixen ni reconeixen aquestes conclusions perquè certifiquen, precisament, tot el contrari dels que els antiparany –erròniament– ens volen fer engolir.

Davant del rigor i de la seriositat dels estudis i conclusions amb fonament científic, irrefutables tant pel mètode com per la seua professionalitat, es pretén, des dels sectors més radicals antiparanyos, ferir la sensibilitat de la societat amb estadístiques realitzades a la bona de Déu; és allò de tants per tants és igual a tants milions de pardalets aniquilats. I això no és seriós. Això no és veritat.

No es pot mesclar tot. No es poden fer declaracions que són fal·làcies, mai demostrades i que mai podran demostrar, arguments falsos, inflamants i sobreexagerats, que és el que, en definitiva, busquen els que estan en contra d'aquesta regulació.

També resulta molt significatiu que els detractors mai diuen de la ingent labor dels paranyers mantenint arbres monumentals, cultius per a alimentar les espècies animals, finques llaurades que exercixen com a tallafocs en incendis forestals, com va quedar perfectament contrastat en l'extinció de l'incendi de la comarca de l'Alcalatén.

Als que estan en contra del parany no els preocupa per a res –i si els preocupa, ho dissimulen molt bé– el manteniment d'una cultura popular viva, viva als nostres pobles d'interior. Tot això, sembla que no els interessa en absolut i se segueixen exclusivament en el posicionament que adopta una absurda prioritat, una suposada defensa dels animals que comporta l'odi més primari cap al paranyer.

Tots estos arguments a favor del parany, arguments de tipus socials, etnogràfics..., tots sumen, tots són arguments per a defensar el parany, però no serien suficients –insistixo–, no serien suficients –per molt importants que els considerem– si la caça fóra massiva i no selectiva. Però, no és

així. I els demostre que el parany és selectiu i no massiu. I no és una demostració personal, ni tan sols una demostració del Grup Popular. És la demostració que s'extrau de les conclusions dels estudis elaborats per tècnics independents i qualificats, que així ho determinen amb la documentació que està a l'abast de tots, de tots els que vulguen analitzar amb objectivitat les característiques de la caça del parany.

Des del Grup Popular hem presentat aquesta proposició de llei i donarem, naturalment, suport al futur reglament perquè esta modalitat de caça siga possible davall l'empar de totes les normatives i evitar el furtivisme incontrolat.

Resulta evident, avui per avui, la demanda social del col·lectiu paranyer que espera una normativa que, inclús, podrà ser considerada de molt restrictiva per a la caça del parany. Però, cal que siga rigorosa i coherent, ajustada a tota normativa, que no done peu als antiparanyos, després, a furibundes ires cap als paranyers, que els delaten que no els importen les aus i que –normalment, sempre diuen «defendre»– en canvi sí els importa atacar a aquells que no compartim els seus extrems arguments.

Crec que pregonant la seua intolerància i el seu sectarisme, i buscar contaminar i manipular l'opinió pública, no es pot resoldre un problema que tenim a la nostra societat, però que jo em pregunto: es creuen els ecologistes més radicals que amb la prohibició ho solucionen tot?

El parany actual és compatible amb la sostenibilitat. I és moment, ara, de resoldre un tema que resulta conflictiu en allò social, un problema crònic en la societat valenciana, una demanda històrica que considerem raonable, una tradició costumista, rica en matisos que pot i ha de sobreviure testimonialment, una activitat clàssica de les nostres terres valencianes des que ho són.

El Grup Popular aposta clarament perquè creu en la volta a la legalitat del parany com a reconeixement d'una realitat social arrelada, perquè és possible el seu exercici de forma controlada, prudent, selectiva i no massiva. Per tant, no vulnera la directiva d'aus europea ni la Llei estatal 42/2007, de patrimoni natural i de la biodiversitat.

Moltes són les raons que podríem expressar com argument a aquesta afirmació que acabo de fer. Les raons, per exemple, que la captura es practica sobre espècies cinegètiques de l'annex 2.2; que en cada instal·lació es realitzaran sempre amb un nombre limitat d'exemplars; que la captura del parany és selectiva perquè l'ús del nou sistema de pegament artificial, el QX-08 i el anti QX-08, permet netejar perfectament qualsevol altra espècie prohibida i deixar-la lliure en perfectes condicions de salut i capacitat de vol; que, naturalment, estos estudis –als que fea referència abans–, estudis continuats de l'Institut Mediterrani del Patrimoni Cinegètic i Faunístic, han conformitat la validesa d'aquesta substància i, per tant, la seua selectivitat.

En definitiva, com veuen, són captures que poden estar perfectament controlades: n'hi haurà un registre per cadascun dels paranyos; naturalment, estaran prèviament autoritzats; n'hi haurà un sistema de vigilància... En definitiva, seran –aquelles aus que caiguen, que estiguen protegides– curosament netejades i alliberades per a la seua incorporació al medi natural i al mateix lloc de captura.

En definitiva, moltes serien les raons, raons que són determinants, raons contrastades que –insistixo– necessitaria molt de temps per a poder-les exposar amb la seua amplitud i que ens porta, en definitiva, a concloure que les condicions previstes per a una regulació, basant-se en l'aplicació de la derogació de l'article 9.1 c), de la Directiva comunitària 79/409, es complixen tant per a les espècies que s'enumeren en l'annex 2.2, com per al compliment de les xicotetes quantitats, com per a l'ús d'un mètode selectiu, com per

a un protocol de reglament o normativa i per a indicar les captures diàries i anuals, els (*inintel·ligible*) ... límits, i, així mateix, pel rigid control que pot ser exercit.

En definitiva, totes estes raons que acabem d'explicar, i que podien ser molt més extenses, legitimen que l'aprovació de la llei de la Comunitat Valenciana, que és respectuosa amb les disposicions, tant estatals com europees, permet al govern de Madrid recolzar-la amb l'esperit de defensa de les tradicions i costums i per la defensa del ruralisme, i amb el respecte de la salvaguarda de la biodiversitat de les espècies silvestres.

Nosaltres així ho creem, així ho defensem, i, per això, demano el suport de tota la cambra.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Castejón.

Rogaría, por favor, a los asistentes, al público, que nos acompañan, que se abstengan de cualquier tipo de manifestación, de acuerdo con el reglamento de esta cámara.

Para el turno en contra, tiene la palabra la ilustre diputada, señora Marina Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Bon dia.

Des d'Esquerra Unida, els diputats i diputades anem a votar en contra d'aquest projecte de modificació de la llei de caça, fonamentalment perquè no volem que una modalitat de caça, com és el parany, que fa que moren quasi dos milions d'aus protegides en només 30 dies, siga legalitzada.

Nosaltres pensem, des d'Esquerra Unida, que cal el contrari, cal no continuar permetent aquesta pràctica il·legal, segons la legislació europea i la legislació estatal, sobre aus. Pensem que no s'ha de legalitzar. I, menys, introduint en la llei argumentacions contràries als estudis científics i contràries a allò que han dit diverses sentències judicials. Totes les sentències judicials sobre el tema coincidixen en un punt, i és que el parany és un mètode de caça massiu i no selectiu. Però, el Partit Popular, en aquest projecte de llei diu tot el contrari sense ninguna base científica.

Els diputats i diputades d'Esquerra Unida anem també a votar en contra de la tramitació d'aquesta proposició de llei, de modificació de la llei de caça del País Valencià, pel procediment de lectura única, perquè aquest és un procediment que impediex els grups de l'oposició presentar esmenes i impediex, també, fer un debat amb profunditat. És una manera de tramitar projectes de llei que nosaltres pensem que només s'hauria d'aplicar si hi ha consens entre tots i totes en esta cambra.

Nosaltres pensem que el Partit Popular tracta d'aprovar una modificació de la llei de caça amb lectura única perquè volen que siga el més ràpid possible, volen que siga... sense que hi haja molt de soroll, i, sobretot, sense que l'oposició puguem dir la nostra mitjançant les esmenes.

Supose que les preses vénen donades per la pressió dels paranyers perquè ara comença la temporada de parany. Però, nosaltres pensem que les lleis i els seus procediments de tramitació que han d'aprovar aquestes Corts, mai poden estar subjectes únicament als interessos d'un col·lectiu determinat.

El Reglament de Les Corts diu que aquest procediment, el de la lectura única, només es pot utilitzar quan la naturalesa d'un projecte o d'una proposició de llei ho aconselle per la seua simplicitat. I a mi em sembla que ací és on s'estan engançant els senyors i senyores diputades del Partit Popular. Jo crec que estan confonent les coses. El fet que

només es canvien dos articles de la llei de caça no significa que siga un projecte de llei simple, sinó més bé tot el contrari; jo crec que és una qüestió complexa. Estem parlant d'un tema prou complex, estem parlant de modificar una llei de caça per a permetre una modalitat de caça massiva i no selectiva que, segons sentències del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, del Tribunal Suprem i del Tribunal Europeu, doncs, és aixina. Per tant, estem parlant de modificar una llei en contra d'eixes sentències judicials i en contra de la llei estatal i la llei europea sobre aus.

Pensem que tot açò no es pot solucionar en un debat de lectura única, no es pot solucionar en un debat de mitja hora en aquesta cambra, perquè és una manera prepotent d'actuar i una manera d'actuar que impediex l'oposició fer la nostra tasca. I vaig ja a entrar en els arguments de per què no volem que es legalitze el parany.

El parany és una tècnica de caça que ha sigut prohibida en els últims anys per diverses sentències judicials –com deia abans–: el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per sentència 517, de huit d'octubre de 2002; el Tribunal Suprem, per sentència de 21 de setembre de 2005; i, el Tribunal d'Estrasburg, en una sentència de 2003, argumentant totes aquestes sentències que el parany és una tècnica de caça massiva i no selectiva. A més, la legislació europea, amb la directiva d'aus i la legislació estatal espanyola, amb la Llei de patrimoni natural i de la biodiversitat, indiquen clarament que mètodes massius i no selectius de caça com el parany són il·legals.

Però, avui, el Partit Popular pretén fer una modificació de la llei de caça del País Valencià per a legalitzar el parany fent orelles sordes a totes aquelles lleis i sentències, suposem que fruit de la pressió dels paranyers. El que pretén fer avui el Consell, sembla que amb el recolzament d'algun grup de l'oposició, és contrari a lleis d'ordre superior. Pretén donar-li cobertura jurídica a una il·legalitat, és a dir, és una contradicció.

El que avui es vol fer ja ho va intentar en octubre de 2007 la Conselleria de Medi Ambient de Catalunya. Va intentar... (*La diputada Albiol Guzmán s'adreça a la presidenta; inoïble*)

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor...

La senyora Albiol Guzmán:

Gràcies.

Com deia, el que avui es pretén fer ací, en aquesta cambra, legalitzar el parany, és una cosa que ja va intentar fer la Conselleria de Medi Ambient de Catalunya. Va intentar en octubre de 2007 legalitzar el que allí es diu «la barraca» –el que ací és el parany allí es diu «la barraca», ¿no?– i la Unió Europea els va dir que no podien fer-ho perquè no era un mètode, com ja he dit, selectiu i és un mètode massiu de caça. Per tant, la conselleria, quan la Unió Europea els va dir que no podia ser, van retirar el projecte, aquest projecte, ¿no?

Des d'Esquerra Unida he de dir que ja hem traslladat a Europa i al ministeri la pretensió del Consell de legalitzar el parany al País Valencià per a que actuen i prenguen mesures com van fer en el cas de Catalunya, i esperem que aquestes mesures les prenguen amb la màxima celeritat possible.

Pel que respecta al parany, jo vull dir que el Consell fa anys que està botant-se la llei, està anys sense fer cas a les sentències dels tribunals i ara, damunt, pretén donar cobertura legal a aquesta pràctica sabent que va en contra de lleis estatals i europees.

Aquesta modalitat de caça, el parany, ha estat lliurement practicada per uns tres mil caçadors per la permissivitat del govern valencià, de la Conselleria de Medi Ambient i de les diferents direccions territorials. Cal dir que molts càrrecs públics del Partit Popular en compte de pronunciar-se a favor que s'apliquen les sentències, en favor que s'aplicara la llei, jo vull recordar que fins ara el parany és una modalitat de caça que està prohibida, però molts càrrecs públics del Partit Popular, doncs, han fet declaracions de recolzament incondicional als paranyers sabent la il·legalitat que s'estava cometent. Fins i tot va saltar als mitjans de comunicació que el mateix conseller de Governació tenia una parany en sa casa.

La permissivitat de la conselleria ha fet que les denúncies hagen anat disminuint any rere any. Per exemple, les denúncies efectuades a la província de Castelló per la Conselleria de Territori en el període 2003-2008 són les següents: en 2003 teníem 406 denúncies, açò ha anat baixant, i en el 2008 en tenim només 154. És a dir, hem passat de 406 denúncies en 2003 a 154 en 2008. Açò pot donar la sensació que el nombre de paranyers ha disminuït, però açò contrasta, per una part, amb les declaracions del president d'Apaval i també dels grups ecologistes, que coincidixen els dos grups, tant els d'Apaval com els ecologistes, que hi entre dos mil cinc-cents i tres mil paranyers. Per tant, és molt poc comprensible aquesta disminució de les denúncies si, a més, podem tindre en compte que diversos grups ecologistes han presentat davant de la conselleria les coordenades on estan localitzats els paranyers.

Per tant, jo el primer que vull saber és per què no se va perseguir mentres ha segut il·legal aquesta..., el parany, ¿no? I els assegure que no és culpa açò en absolut dels agents mediambientals, que amb els mitjans que tenen, doncs, han intentat fer tot el possible per a fer bé la seua tasca. Cada volta se'ls han posat més traves per a exercir el seu treball, s'ha expedientat fins i tot persones, agents mediambientals, que havien denunciat paranyers, i fins i tot la conselleria ha fet orelles sordes a la seua petició, dels agents, de poder anar dos agents per les nits per a poder fer d'una manera segura la seua feina. *(Veus)*

Els agents i els grups ecologistes han patit fins i tot amenaces per demanar que es complisca la llei o per fer el seu treball, però no han rebut cap recolzament per part de la conselleria. Per contra, sí que l'han rebut els paranyers, i una bona mostra és el que està passant avui. El recolzament del Consell als paranyers arriba fins i tot al punt de voler avui legalitzar aquesta pràctica de caça, repetixc, en contra de les legislacions estatals i europees.

Les associacions ecologistes, afortunadament, doncs, han fet tot el treball que no ha fet la conselleria. Han fet tota una tasca de localització dels paranyers. En 2007 van comptabilitzar fins a 2.000 paranyers; en 2008, fins a 2.300 paranyers. És a dir, que, damunt, va en augment a pesar que fins al moment és una modalitat de caça prohibida. A més, cal dir que tots els paranyers que han pogut ser controlats pels ecologistes, utilitzen el reclam artificial, és a dir, la reproducció artificial del cant de les aus per a atraure a l'interior del parany estes aus, ¿no?, el que és..., utilitzen el casset, ¿no? I açò sí que està prohibit en totes les legislacions.

A mi m'agradaria saber si el Partit Popular ens pot assegurar que a partir d'ara ja no utilitzaran el reclam artificial. Jo crec que no poden assegurar-ho perquè, de fet, en 2007, de 112 paranyers controlats pels ecologistes, 109 utilitzaven el reclam artificial. De 112, 109. I en 2008, de 122 paranyers que van poder ser controlats pels ecologistes, 120 utilitzaven també el casset, ¿no?, el reclam artificial. Fins i tot els ano-

menats «paranyers científics» utilitzaven aquest reclam amb casset. I açò està completament prohibit.

Vostés, el Partit Popular, supose que amb el recolzament d'algun grup de l'oposició, pretén legalitzar el parany dient que és un mètode de caça selectiu i no massiu, i açò és contrari al que han dit totes les sentències. Al parany estan morint dos milions d'aus protegides en només trenta dies. Esta és una de les tècniques més agressives de totes les existents per a les aus migratòries, i, a més, dels milions de tords que hi moren, ¿no?, però sobretot les aus migratòries, les aus protegides.

El País Valencià s'ha convertit en un punt negre per a les aus migratòries de tota Europa, junt amb el sud de Catalunya, i jo crec que en açò la sentència del tribunal europeu és molt contundent. Quant a la selectivitat, indica textualment que el parany constituïx per si sol un mètode de captura no selectiu, perquè qui ho utilitza no pot evitar que altres aus diferents als tords es queden adherides a les varetes. Açò, la sentència del tribunal europeu, diu que no és un mètode selectiu, perquè és veritat, és que no se pot evitar que una au que no siga un tord es quede adherida a les varetes.

El tribunal europeu assenyala la inevitable captura d'aus insectívores i rapaces nocturnes i alerta sobre les lesions que estes pateixen i dubta sobre les possibilitats de supervivència després d'haver rebut el tractament del paranyer. Per tant, la selectivitat no residix en el mateix mètode, o siga, residix en que el mateix mètode no és selectiu. No és el caçador el que ha de ser selectiu o no, és el mètode, i el mètode no és selectiu.

I quant a la massivitat, el tribunal de la Unió Europea indica en la sentència que el nombre de tords capturats pel parany excedix considerablement el criteri de xicoteta quantitat que estableix la directiva d'aus. Per tant, no és un mètode selectiu i és un mètode massiu. No és cert el que s'està dient en aquesta proposta de modificació de la llei, va en contra de les sentències i va en contra de lleis estatals i europees. Jo crec que és una barbaritat que avui, en aquesta cambra, es legalitze el parany.

Res més.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Albiol.

Per al torn de rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Doncs, no és cap barbaritat la legalització, la regularització de la caça tradicional del parany. Jo puc comprendre, senyora Albiol, senyora diputada, que vosté, doncs, no tinga la més mínima idea del que és un parany. Me dirà que... Bé, en la seua... Jo comprenc que siga jove i que no té la necessitat de saber-ho, és cert, no té la necessitat de saber-ho, però que les persones que la necessitat...

La senyora presidenta:

Perdón, señor Castejón.

Les rogaría a los diputados que, si fueran tan amables, en los teléfonos, les recuerdo que dentro de los modos hay «reunión» o «silencio». Que lo utilizaran, porque, de verdad, resulta, pues, un poco cómico que estén sonando las músicas que cada uno tenga.

Muchas gracias, señor Camarasa.

Señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Doncs, bé, com dia l'argumentari que presentava, ni de bon tros és com vostés ho intenten pintar, la caça tradicional del parany. M'he adonat que a vostés igual els dóna, els dóna exactament igual que se'ls aporten raons, que se'ls aporten arguments, que se'ls faciliten conclusions científiques d'estudis realitzats, com dia, amb la màxima serietat. A vostés els dóna exactament igual i només volen vore allò que els servisca als seus interessos i no volen anar més enllà.

De nou han tornat a eixir les sentències judicials. Vostés s'acullen una vegada més a la directiva europea d'aus, per cert, que enguany complix trenta anys, una directiva que té 19 articles i cinc annexos. La missió fonamental és, evidentment, preservar la diversitat de l'avifauna europea, però de la mateixa manera que vostés moltes vegades només volen mirar l'article 8, al qual vostés sempre solen fer referència, lliguen l'article 9 per a completar el caràcter d'este article. Doncs, en l'article 9 d'aquesta directiva precisament apareixen les excepcions, perquè en el moment que es va promulgar aquesta llei, els que les van fer supose que devien entendre que aquestes excepcions eren possibles, i com eren possibles, ¿no creu, senyora diputada?, doncs, nosaltres el que anem a fer és aplicar aquesta normativa, i anem a complir la normativa i ens acollim perfectament a l'article 9 de la llei en el seu apartat 1, lletra c, on es marquen perfectament les condicions que donen part legal a la caça tradicional del parany regulat convenientment per a permetre condicions estrictament controlades i d'una manera selectiva la captura prudent de determinades aus en xicotetes quantitats.

Des del Grup Parlamentari Popular, doncs, respectem, però, evidentment, no compartim els arguments que s'enfronten radicalment a aquesta proposició de llei que representa..., doncs, bé, vostés insistixen una i altra vegada en les tres sentències judicials, i cal que quede ben clar que les tres sentències que ens retrauen, com avui mateix ho ha fet una i una altra vegada, és una única i és també la desestimació de dos recursos, per la qual, i que quede ben clar, ¡mai!, ¡mai!, ¡no mai s'ha sentenciat el parany!, sinó només una forma i manera de practicar-lo com es contemplava precisament en la normativa del Decret 135/2000 del govern valencià. Això ho obliden sempre.

Les tres sentències, senyora diputada, ho fan només sobre el Decret 135/2000, única i exclusivament sobre les normes que en este decret es contemplaven per tal de regularitzar i normalitzar la pràctica del parany, i ¡mai!, insistixo, ¡no mai!, cap d'aquestes tres sentències parla del parany en general. Dictaminen sobre, com dia, este decret, deixant ben clar que el problema estava que no trobaven en aquell moment suficients garanties científiques per a dir que s'atena a dret, i ara les presentem.

I també cal... Vosté sabrà, senyora diputada, que aquestes sentències són anteriors, precisament, a la Llei de caça de la Comunitat Valenciana, on l'article 10 preveu la possibilitat de regular reglamentàriament les modalitats tradicionals de caça. I això, precisament, és el que estem fent ara, regular, legalitzar la situació amb totes les garanties científiques i amb unes normes diferents d'aquell decret.

Per tant, aquesta proposició de llei que avui, amb el beneplàcit dels diputats podem aprovar, és el primer pas per a ajustar la caça del parany a l'aplicació de la directiva europea, una directiva, que, dit siga de pas, doncs ja resulta una mica caduca i obsoleta, que necessitarà, a la millor, una nova lectura, però, evidentment, això serà problema del Parlament Europeu. Nosaltres, avui, aquí, a la nostra comu-

nitat, ens preocupem de la nostra gent, ens preocupem de les nostres tradicions, ens preocupem, en definitiva, avui, en el tema que estem parlant, de la defensa del parany com a significatiu tradicional amb l'objectiu, i no ho oblide, de recuperar i salvaguardar este ancestral art de caça, evitant així una pèrdua impossible de reparar que afectaria al màxim profund de les nostres tradicions populars.

I respectem la seua postura, però el parany, evidentment, se pot regular perquè no és massiu com vosté diu i és una caça perfectament selectiva.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Pel torn de rèplica, senyora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Bé, senyor Castejón, repetir mil voltes que el parany és selectiu, com fa vosté o com fa el Partit Popular, no ho convertix en selectiu, no és aixina. Repetir una mentida fins a la sacietat no la convertix en veritat.

A mi m'agradaria saber, si el parany no és contrari a la llei europea, per què la Unió Europea li va dir a Catalunya que no podia legalitzar el parany? Això m'ho pot explicar? Me pot explicar per què a Catalunya no se li ha permès legalitzar el parany? Perquè és contrari a les lleis europees, i el parany del sud de Catalunya és el mateix que el de Castelló, exactament igual.

I, mire, segons els estudis científics, tots els treballs científics fets per entitats independents com el de la Universitat Politècnica i alguns finançats amb diners públics són estudis que es van demanar amb l'objectiu de demostrar que la caça del parany és selectiva i no massiva, tots han donat resultats negatius, demostrant tot el contrari, demostrant que l'adhesiu que s'utilitza no és selectiu i és tòxic.

No sé si tindran vostés algun estudi pagat per vostés o per alguna associació de paranyers que els donarà la raó, però bé, ahí ja sap que qui paga l'estudi, doncs a voltes li haurà de donar la raó.

Afortunadament, la legislació no deu atendre a les tradicions. Afortunadament, la legislació, tant l'estatal com l'europea, atén a raons i no a tradicions. La tradició no ha de constar en l'articulat de la legislació mediambiental, és indiferent si és tradició o no és tradició a nivell legislatiu. Afortunadament, tradicions tan arrelades al nostre país com eliminar el bosc autòcton per a plantar eucaliptus, dessecar zones humides o la tradició de pagar per tindre un cap d'àguila imperial en el menjador de la nostra casa, afortunadament, avui estes tradicions estan tipificades al Codi penal com a delictes, afortunadament.

Per tant, el tema de la legislació no és un tema de tradicions. Les tradicions que siguen bones haurem de conservar-les, evidentment, i nosaltres des d'Esquerra Unida serem els primers en dir que cal conservar les tradicions bones del País Valencià. Ara bé, les tradicions que són dolentes i que ataquen contra el nostre paisatge, contra la nostra fauna, no cal continuar-les.

A mi m'agradaria recordar-los que la forma de caçar del parany amb la lliga o el visc no és un invent dels paranyers del País Valencià. Açò s'ha utilitzat en moltíssims països, val? Però en el segle XIX es va prohibir a Anglaterra, en la dècada dels vint del segle passat es va prohibir a Irlanda i després es va prohibir a Alemanya. Ara, afortunadament, està prohibit en tots els països d'Europa, en tots.

Si avui s'aprova aquest projecte de llei estem retrocedint un segle en la defensa de les aus protegides d'Europa. En

nom de la tradició anem a retrocedir un segle en la defensa d'aquestes aus.

Per tant, jo el que demane és que no es continue endavant amb aquest projecte de llei, que no siga recolzat majoritàriament pels diputats i diputades d'aquesta cambra, perquè em sembla que la tradició no deu estar, en este cas, per damunt de les aus protegides.

Res més.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Albiol.

Para la fijación de posición... de los demás grupos, tiene la palabra la ilustre diputada señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Des del nostre grup parlamentari, en aquest cas, parlant en nom d'Iniciativa Verds, vaig a dir que anem a votar en contra d'aquesta modificació de la llei de caça.

Nosaltres entenem que és per donar-li, ja dic, viabilitat a una qüestió que científicament i tècnicament està molt més que aclarida. A més, ens preocupa que el Consell només que tinga voluntat d'emprendre accions, diguéssim, polítiques quan el que hi ha darrere és satisfer a una part de gent que, vulnerant unes lleis, unes directives, està promoguent aquesta modalitat de caça.

I més, també ens preocupa quan el que ens arriba ací és, de nou, una proposta que el que ve és a donar-li cobertura legal als ocis que tenen els respectius consellers, en este cas, el senyor conseller Castellano que, entre firma i firma amb contractes d'empreses d'amics per a atorgar-los milions en concessions sense concurs i publicitat, es dedica després a caçar mitjançant parany i, ¡què li anem a fer! No li anem a demanar al senyor conseller que done exemples a la ciutadania d'acatar les lleis! ¡No, per favor! ¡Faltaria més! És un membre del Partit Popular i entre tant merder, doncs bé, aquest és el més insignificant.

Però bé, donar-li cobertura, ja dic, a una qüestió que està molt més que aclarida, molt més que determinada mitjançant directives i lleis i que per contra el que té és, doncs bé, darrere una gent que d'això no vol saber res i...

La senyora presidenta:

Perdón, señora Mollà, un momentín.

Les ruego que guarden silencio, ¿eh?, o que hablen bajito.

Muchas gracias.

Señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Doncs bé, jo hi han coses en l'exposició de motius que m'han cridat l'atenció, obertament i només començar, com no?, perquè si no ja seria una cosa surrealista, es definix la caça del parany per mitjà l'ús de la lliga impregnada. Açò és una qüestió important, perquè d'això no poden negar, però, però és aquí on residix la part de la no selectivitat de les aus que queden impregnades en aquesta lliga.

A més, me crida l'atenció, i jo voldria emplaçar el diputat del Partit Popular perquè moltes vegades ho ha repetit en el seu discurs, em crida l'atenció que en l'exposició de motius se fa referència a diversos estudis científics a l'empara del que disposa la llei de caça de la Comunitat Valenciana, i això servix d'argument per al Partit Popular per a dir que

científicament i tècnicament dona validesa a aquesta modificació de llei i, per tant, a aquesta modalitat de caça.

Doncs bé, en tot el que..., en tota la documentació que pot haver-hi, com és possible, per exemple, que el meu grup parlamentari no haja pogut accedir a estos informes científics? Com és possible? On estan publicats? Qui els ha fet? Perquè si els han fet les associacions de paranyers, doncs bé, jo entenc que això no és un criteri massa científic i massa tècnic, perquè es basa en la subjectivitat d'un sector que el que vol és justament que es legalitze aquesta modalitat de caça. On estan estos informes que donen l'argument, l'argument bàsic per a aquesta modificació? On?

A mi m'agradaria saber i, de fet, faria un envit ara mateix als membres d'aquesta cambra i els diria: si existeixen, anem a deixar açò per a un altre dia, porten els informes a aquesta cambra, els informes que donen validesa a açò –els informes tècnics i científics– amb objectivitat, com no? i quan els mirem, aleshores, parlem d'açò.

Perquè clar a mi em sembla estrany, estrany que ni tan sols haja arribat a aquesta cambra aquests informes. Mos han arribat altres coses que segur que també els han arribat al Grup Parlamentari Popular, el que passa és que com d'açò no els interessa parlar-ne..., informes, per exemple, de la Societat Espanyola d'Ornitologia, d'Ornitologia, que és una ciència, que és científic, que, per tant, suposem que és tècnic, que el que diu –que són experts–, que «el parany es un método de caza no autorizado» i fa les referències a la multitud de sentències, jo no vaig a dir-les, però que sí que certifica que no és ni selectiu, i per tant, massiu.

Jo crec que si la Societat Espanyola d'Ornitologia diu açò ens ho haurem de creure. Però és que més enllà d'esta societat espanyola tenim la Universitat de València que també ha fet informes sobre el tema i que ve a explicar el mateix. Aquests són informes que jo sí que entenc que donen validesa als arguments que estem esgrimint l'oposició.

Però més encara, ¿com és possible que la conselleria, que se basa en informes, informes tècnics, de sobte elimine, elimine en contestació a l'associació d'agents mediambientals de Castelló, elimine els arxius on fa constar els paranyers existents a la Comunitat Valenciana? Jo tinc la contestació de la conselleria. ¿Com de científic i tècnic pot ser que la relació d'on existixen els paranyers, paranyers científics, tècnics que s'estan legalitzant en aquesta comunitat s'esborren? ¿Quin criteri són estos per a després fer algun tipus d'estudi si no sabem on estan? Hem d'anar al Google Maps i buscar-los.

Jo crec que ací, vostés, el que passa és que no volen parlar de la realitat. Vénen ací a proposar una cosa que perfectament de la mà del Partit Socialista podrien anar a Europa i discutir-la. La socialdemocràcia europea i el neoliberalisme europeu segur que s'agafaran de les mans de vostés i faran esta modificació. Perquè hem de recordar que la base de tot açò és una directiva europea. A vostés, l'endemà d'aprovar açò els la tombaran. Els la tombaran.

Vagen vostés a Europa i parlen on està l'organisme competent, el màxim organisme competent, perquè, ja dic, açò ve d'una directiva europea, i facen i plantegen este debat. A vosté fins i tot els fa vergonya. Fins i tot els fa vergonya, perquè ni la socialdemocràcia ni el neoliberalisme europeu s'agafarien de les mans de vostés, perquè allí sí que tenen informes tècnics i informes científics que no donen validesa a aquesta modalitat de caça, veritat?

Jo no sé per què no plantegen estes coses on toca. Ens tenen massa acostumats a fer política de fum, de fum i d'aplaudiments, però que després no aniran a cap lloc. ¡L'endemà no anirà a cap lloc! Diguen-los vostés als representants en Europa del Partit Popular i del Partit Socialista

que plantegen açò on toca. ¡Modificació de la directiva europea! ¡Ai, que no ho fan! Ho faran? Vos l'han promesa aquesta modificació? Jo crec que no ho voran els meus ulls per molt jove que jo siga.

Però bé, anem a parlar del que el senyor, per exemple, Rafael Blasco deia a una pregunta del senyor Arnal sobre aquest tema. En octubre de l'any 2005 li preguntava que què opinava sobre les sentències del Tribunal Suprem, i el senyor conseller, com sempre, molt curtet d'explicacions, deia: «Senyor diputat, respecte de la seva pregunta només he de dir-li que des del govern valencià no es valora cap sentència dictada pels tribunals de justícia. En el govern valencià es limiten a acatar totes les sentències, com no podia ser d'una altra manera.» Sí que podria ser d'una altra manera, tenint a un company al costat on no el multen per tindre un parany. Com que acatar les sentències? Quina sentència necessiten vostés, si les han tingut les autonòmiques, les estatals, les europees? Quines, com no podria ser d'una altra manera!

Vostés fan les coses d'altra manera. De fet, jo avui em permet, fins i tot, fer una broma, i diria, mire, el que sí que ha sigut una modalitat de caça selectiva i no massiva ha sigut el que han fet hui vostés –el seu partit– amb el senyor Costa. Això sí que... selectiu i no massiu, perquè de moment només que ha caigut ell. Això és el que és una modalitat de caça selectiva i no massiva, se l'enganxa a ell amb el nom i cognoms i se'l fa fora d'aquestes Corts per les constants irregularitats que ha pogut cometre en les seves gestions. Jo crec que això no ho dubta ningú.

Per bé, ja dic, vostés mos vénen ací a dir que hi han informes tècnics i científics i jo els dic, si els tenen i responen a l'objectivitat que la ciència i la tècnica han de respectar, ajornem este debat, ajornem, que ho sàpiguen els mitjans de comunicació. Vostés s'atreixen a ajornar este debat i portar a aquesta cambra aquests informes? S'atreixen? Podrien fer-ho? Són capaços de dir-me on estan estes publicacions que el meu grup parlamentari no ha pogut accedir, com els contractes d'Orange Market? Existixen? Per què no mos els donen?

És una cosa que se pot equiparar al que fan constantment. Jo dic: hi han hagut sancions. Sí, jo no les negue. I les sancions, segons la conselleria, han sigut per les causes següents: *cazar en una modalidad cinegética no autorizada y cazar auxiliado de reclamo eléctrico*. Justament el que vostés avui estan dient que no passa. Però és que resulta que la conselleria totes les accions que han fet han sigut per açò...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

La senyora Mollà Herrera:

I a molts dels membres que estan allà dalt, jo pregunte: què és el que vénen vostés a vendre avui ací? De nou publicitat i fum? Els ho tombaran demà. Jo no tinc res a dir. Jo exercitaré el meu dret a vot, però com que sé que hi ha instàncies superiors que tenen les competències i que els posaran en el seu lloc, esperaré...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

...aquestes sentències. Gràcies.

La senyora presidenta:

Para fijación de voto, tiene la palabra la ilustre diputada señora Segarra.

La senyora Segarra Sales:

Bé, en primer lloc, voldria saludar la quantitat de persones que han vingut de les comarques de l'interior, i del món dels paranyers i la gent ecologista, que al final són col·lectius que han de conviure entre tots, i per suposat a gent d'ajuntaments que sabem que tenen la gran responsabilitat.

Però, dit això, sabem que és un tema complex i prou difícil per defensar, siga la postura que siga. Vaig a intentar explicar-me el millor possible, però veig que sols tinc nou minuts.

Anem a debatre hui ací no tan sols una modalitat de caça, que en algun que altre moment, degut a la negligència, desídia i mirar cap a un altre lloc ha sigut qüestionada.

El que hui debatem a les Corts Valencianes es tracta més que d'una ficció, en què una part de la societat pot estar d'acord o pot estar en contra. Però la veritat és que es tracta d'una activitat tradicional que està emmarcada en la cultural rural de l'àmbit cinegètic, on el respecte a la normativa que regula esta matèria ha de ser també observada i tindre-la en compte.

El que hui estem debatent és el reconeixement que es tracta d'una caça tradicional que s'ha practicat al llarg de la història en el nostre territori, però que també ha d'adaptar-se als nous temps. És notori que la societat canvia i que els éssers humans ens adaptem als canvis. I a l'igual que fa alguns anys a les indústries es permetia generar quotes de contaminació impensables en estos moments, l'activitat cinegètica també ha d'adaptar-se a la realitat actual i aprofitar els avanços tècnics i científics que ho permeten. Garantir allò que les sentències protegixen, és a dir, que espècies que no són objecte de caça es vegem perjudicades per esta activitat de forma irreversible. Però de ninguna de les maneres pot tampoc donar l'esquena a eixe món rural, que som conscients que és molt diferent a les capitals.

Fa cinc anys estàvem debatent en estes Corts una llei important: la llei de caça de la Comunitat Valenciana, la que hui proposen modificar. Com vam dir en aquell moment va ser presentada amb preses i sense ganes de consensuar-la, volien aprovar-la per a cobrir l'expedient de la promesa electoral, però no per a complir-la. Són formes habituals d'este Consell –que hui en falten la meitat, alguns per obligació i altres per voluntat–, pel fet d'aprovar lleis per a després no complir-les.

El Grup Socialista vam presentar quantitats d'esmenes. No importava el que díem, sempre era un «no» com a sistema. Mai busquen el consens, sempre busquen l'enfrontament. Nosaltres en aquell moment ens vam abstenir, però ens vam abstenir perquè sabíem que era una demanda de la societat. Sabíem que feia falta una llei de la caça, ho sabíem. Però també sabíem que La Generalitat no anava a portar-la endavant, i el temps mos ha donat la raó.

El conseller Blasco –que sí que està– sap perfectament l'herència que mos va deixar en el tema de la caça, perquè aleshores ell era conseller de Medi Ambient. La majoria de reglaments per desenvolupar, un d'ells el de hui, el que estem parlant. Una forta epidèmia de sarna a la Comunitat Valenciana, una plaga de conills que perjudica enormement el camp, que va començar en la Vall d'Albaida, en uns pocs pobles, però que avui estan en tots, i en moltes de les comarques, en la comarca de la Vega Baixa, en la comarca de la Costera, el Vinalopó Mitjà, fins i tot en Requena i Utiel se

veuen afectades les vinyes. I en termes com Bétera, al voltant de València, que moltes vegades sorgix a riure, però que és un problema greu en l'agricultura valenciana. I un fum d'irregularitats administratives: el 80% de vedats sense permís també mos els vam trobar.

És una herència que el senyor Cotino, que hui es troba ací, l'ha arreplegat, però que, encara que no escolte, la coneix perfectament, perquè dóna la casualitat que ell era el conseller d'Agricultura en aquell moment i va tindre més d'una reunió amb alcaldes per a solucionar estos problemes. Els alcaldes encara estan esperant que complisca alguna d'estes promeses que va fer. Com no li interessa, no escolta.

Ara el senyor Cotino, conseller de Medi Ambient, té una altra oportunitat, solucionar els problemes del món dels llauradors –si posa un poquet d'interés– i dels caçadors, que a vegades són compartits llauradors i caçadors, entre conservacionistes i ecologistes, caçadors i paranyers.

Vostés, senyors del Consell, amb la seua política han desmantellat tot allò relacionat amb el món rural en els nostres pobles i el seu Pla de revitalització de les comarques d'interior ha sigut un gran fracàs.

Senyors diputats, la llei de caça va entrar en vigor ni més ni menys que fa cinc anys, el 30 de desembre de 2004. Dos dies abans jo dia que era una innocentada. ¿Perquè no diuen a tots els paranyers que es troben hui escoltant-mos fora o en la sala Vinatea que en esta llei actual, conforme a la disposició final primera de la llei, en un termini d'un any el Consell deuria haver desenvolupat tots els reglaments necessaris? Per descomptat entre ells el del parany. No feia falta açò de hui. Fa cinc anys que vostés havien d'haver-ho fet per decret. No fa falta modificar esta llei. Vostés porten esta iniciativa a estes Corts per a dir que gràcies al Partit Popular van considerar el parany com a mètode de caça tradicional, si el Suprem en la seua sentència ja ho reconeix. Vostés saben que podien haver-ho fet simplement desenvolupant el decret acompanyat amb un bon reglament.

Senyors diputats, des que es dicta la sentència del tribunal de justícia de la comunitat europea no han fet ningun moviment legislatiu per part de La Generalitat, que és la que ostenta la competència exclusiva sobre esta matèria i han tingut al peu dels cavalls a tots els paranyers. I si vostés s'han menejat ha sigut per la pressió d'Apaval, dels ajuntaments i sobretot pels mateixos paranyers, que és molt important, perquè n'hi ha una gran alarma social, i en estos últims anys ha sigut cada volta més, sobretot a Castelló, i les postures entre caçadors i ecologistes s'han separat cada vegada més.

Volien aprovar esta llei per consens. Per què no han creat una comissió on tots haguérem participat i haguérem tingut accés a la informació? Per què no coneguem els estudis fets, que de segur que s'hauran fet amb rigor científic? Per què no tenim dades? Per què hem hagut de demanar empara a la presidenta de Les Corts perquè vostés contestaren a preguntes parlamentàries que a hores de hui encara no s'han contestat? Quan les persones o els partits polítics busquen consens, n'hi ha una altra manera de treballar, i esta és molt diferent.

Veig que no tinc molt de temps, i en sap mal. Però vullc que els paranyers, els qui esteu ahí dalt i els qui estan escoltant fora, sàpien el que diu esta llei, la que anem a modificar ara, però que ara existix.

L'article 10 diu aixina: «Llei de la caça. Reglamentàriament seran definides totes les modalitats esportives i tradicionals de caça, les limitacions a seguir i les precaucions a tindre en la pràctica d'esta». Vostés tenen totes les sentències, i vaig a explicar-ho de forma (*ininteligible*) ... perquè sinó no dóna temps.

Senyors paranyers i membres de Les Corts, en l'any 1998 es va obrir un procediment condemnant l'estat espanyol pel tema de la caça del parany, però no perquè no es considerara tradicional, sinó perquè no es fea de la forma adequada i perquè no hi havia desenrotllat un reglament. L'any 2000 es fa un decret, el conegut Decret 135/2000. Eixe decret té tres sentències que el tomben, però tres sentències, la del 2002, Comunitat Valenciana, TSJ, Tribunal Superior de la Comunitat Valenciana, que diu que la caça feta d'esta manera no pot ser, que ha de tindre uns estudis previs i reglamentaris. En el 2003, la Unió Europea. I en el 2005, el Suprem. Tots ells ho tomben. Però tots ells ho tomben perquè no confien. I a més en la intervenció del diputat anterior ho han dit. Vostés van ser els qui van redactar el decret. Vostés van ser els qui van redactar el decret. I el decret es tomba perquè els estudis que acompanyen el decret no són rigorosos, no són rigorosos, no ho són. Ara sí. Però jo no tinc la informació. I sé que està. I ho sé pels companys de Castelló. I ho sé per la gent d'Apaval. Però ací no es tenen.

I torne a dir-ho, si vostés hagueren buscat el consens, hagueren actuat d'una altra manera. Però jo no vaig a votar en contra d'esta reforma. No vaig a votar en contra. El meu partit va a votar donant un vot afirmatiu. Però va a donar un vot afirmatiu perquè la llei actual ja ho contempla, però de segur que anem a donar un vot afirmatiu perquè sabem que el parany és una caça tradicional, ho sabem, però que anem a estar a temps i que anem a seguir i anem a vore els tipus d'estudis que aporten al nou reglament. Perquè el que seria una pena, i és el que em dóna la sensació, és que ens tornen a enganyar i que tot el de hui siga una parafernàlia, que siga un *paripé*. I que el que hui estem fent ací no servisca per a res. Perquè si este reglament no acompanya uns estudis, que nosaltres no els coneguem, que ells diuen que tenen, són correctes, tornaran a enganyar-los i tornaran a tornar-los en menys de quinze dies, que és un dir.

Per tant, nosaltres, com a partit, anem a recolzar que és una caça tradicional, el Suprem ho té, i és una caça tradicional. Però espere, desitge i pense que anirà acompanyada, anirà acompanyada en els estudis, i que estos estudis es facen amb el màxim respecte a la normativa ambiental actual i a la conservació de les aus silvestres, i que es desenvolupe sota un rigorós estudi científic, veraç, objectiu i imparcial, on es detalle amb claredat els nombres dels paranyes autoritzats, les espècies permeses a capturar, les distàncies, disposició entre varettes, l'adherent i antiadherent, utilitzar les normes de manipulació de les aus que caiguen accidentalment en el període autoritzat i les condicions de temps i lloc per a la seua pràctica. I tot sota el màxim respecte a la legalitat. Espere i ho desitge, perquè al final en esta societat hem de conviure tots, ecologistes, caçadors, llauradors, paranyers, diputats i la gent del poble. I és una pena que estes coses que es poden aprovar sense tensions, vostés per sistema busquen l'enfrontament i les tensions, quan es pot fer d'una altra manera i arribar a acords.

També entenc que estos dies... Ricardo Costa va fer la proposta –supose que tindrà altres mal de caps per a no estar ací–. I crec que estan gastant i malbaratant molt de temps que haurien d'estar fent front als problemes d'este govern...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Segarra.

La senyora Segarra Sales:

...en temes interiors del seu partit. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señores diputados, vamos a proceder a la votación.

Comienza la votación. Votos a favor, 81; votos en contra, 5. Queda aprobada la toma en consideración de la proposición de ley. (*Aplaudiments*)

Sí, ¿perdón? Dígame, señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Demane la paraula per l'explicació de vot, ja que el meu grup havia fet una exposició en contra i som dos membres del grup que hem votat a favor.

La senyora presidenta:

Que van a cambiar el sentido de voto.

El senyor Pañella Alcàcer:

A canviar el sentit del vot que s'ha exposat.

La senyora presidenta:

Tiene usted tres minutos.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies, senyora presidenta.
El motiu no és que hàgem canviat...

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor, guarden silencio.

El senyor Pañella Alcàcer:

Els dos diputats del Bloc no és que hem canviat el vot, sinó que estava decidit, però l'exposició que havia fet la nostra portaveu era contrària al que nosaltres hem votat i calia explicar-ho.

Hem de dir que nosaltres hem dit, hem donat un sí, un sí molt crític que fa falta explicar. Un sí molt crític perquè no compartim paraules que ací s'han dit, no compartim el discurs de l'enfrontament, no compartim que des d'ací dalt s'haja dit que hi ha bons i dolents, perquè cada costat pot vore que el bo està a un costat i l'altre ho veu al revés. Crec que no són els termes amb els quals hem de parlar este tema.

Nosaltres hem estudiat el tema, ens hem entrevistat amb la gent afectada i hem tret unes conclusions. I eixes conclusions... Nosaltres direm que sí, però donarem un sí crític. ¿Per què? Perquè no volem que estiga prohibit el parany de manera terminant.

L'únic parany que té d'estar ben prohibit i ben castigat és el parany de la corrupció, on dia a dia estan caient massa pardals. Eixe sí que ha d'estar ben castigat, però no el que constituïx una mostra de cultura tradicional del nostre país. No cal prohibir-lo, sí que cal regular-lo, regular-lo en les condicions que siguen necessàries perquè siga compatible amb el manteniment de totes les espècies, que siga una cosa ordenada. El pitjor que pot passar al parany és el que està passant avui, que no hi ha regulació, que és igual d'il·legal el que ho fa bé com el que fa les barbaritats. I això no pot ser. Ací hem de canviar-lo.

Però, senyors del Partit Popular, els vaig a passar també la responsabilitat del futur. Per això és un sí molt crític, per-

què estem fent una llei autonòmica que va a canviar, pareix ser, criteris europeus. I això no és així. Caldrà treballar també perquè els criteris..., el criteri de selectivitat que ací ha aparegut, la interpretació del criteri de selectivitat que se desprén de les sentències que ja hi ha, siga diferent a l'actual, perquè si això no canvia, tenim un greu problema, un greu problema i una greu responsabilitat, perquè haurem acabat amb les possibilitat de la legalització, de la regulació del que és el parany. I això és una responsabilitat que cau per si mateix. Si el criteri de selectivitat segueix sent el mateix, difícilment el tindrem. Per tant, haurem de fer una tasca, la qual nosaltres anem a fer a través dels eurodiputats que tenim en el nostre grup també, perquè s'actue conforme s'ha d'actuar.

Miren, la possibilitat de transposició en el seu moment no se va fer. Quan va ingressar l'estat espanyol en la comunitat econòmica europea era el moment de fer la transposició, però com tan acostumats ens tenen, els diputats valencians no van tindre en compte València. El nostre país, fora d'ací, no té cap pes. Els diputats no saben que ací hi ha un sistema tradicional de caça, que és el parany. I ningú va dir... On s'ha tingut en compte, s'ha pogut fer la transposició. Ací no la van fer. Això és responsabilitat també d'algú, possiblement de molts, possiblement de molts. Si no, avui no hauríem d'estar ací discutint. Avui ho tindríem regulat i avui seria legal la caça del parany. En el seu moment no se va fer, avui tenim d'intentar fer-ho.

Per tant, tenen el nostre sí, però un sí, com he dit, molt crític i un sí que estarà vigilant també totes aquelles coses que passen a partir d'ara.

Gràcies, presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Pañella.

Proposició de llei de reforma dels articles 7 i 10 de la Llei 13/2004, de 27 de desembre, de caça de la Comunitat Valenciana. Proposta de tramitació, si escau, pel procediment de lectura única previst en l'article 135 del Reglament de Les Corts

La senyora presidenta:

Al parecer, existe un acuerdo para que se vote primero la lectura única, y una vez aprobada la lectura única, se pase a votación directamente el texto de la proposición de ley.

Por ello, por parte de la secretaria primera, se va a proceder a la lectura de la propuesta de lectura única. Y a continuación, votaremos.

Señora secretaria.

La senyora secretària primera:

Gracias, señora presidenta.

«La Mesa de Les Corts, en la reunió realitzada el dia 16 de juny de 2009, oïda la Junta de Síndics, i de conformitat amb l'article 135 del Reglament de Les Corts, vista la sol·licitud del Grup Parlamentari Popular, número de registre 40.180, ha acordat proposar al Ple de Les Corts la tramitació directa en lectura única de la proposició de llei de reforma dels articles 7 i 10 de la Llei 13/2004, de 24 de desembre, de caça de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Popular, número de registre 39.517.

Palau de Les Corts. València, 16 de juny de 2009.»